

[Carsten Andersen]

det betyder også noget for sundhedsvæsenet og for opbygningen af distriktspsykiatrien. De ting hænger jo sammen, det er ikke isolerede ting, og derfor er jeg meget spændt på at høre, hvad det er, sundhedsministeren har imod det tværfaglige behandlingsteam.

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Nu synes jeg ærlig talt, at hr. Carsten Andersen blander tingene rigtig godt sammen. Det er fuldstændig rigtigt, det, hr. Carsten Andersen citerer fra den pågældende avis, og jeg skal ikke slukke noget lys hos hr. Carsten Andersen i den anledning, men det har sandelig ikke noget at gøre med, at man skulle lave nogle behandlingsteam. Jeg mener ikke, at de to ting overhovedet kan kædes sammen på den facon.

Hvis jeg ganske kort skal sige noget om det, så svarer det til noget af det, forskellige ordførere har været inde på. Jeg mener, man kan være stærkt bekymret for, om der ikke deri kommer til at ligge en ansvarsforflygtigelse, om det ikke for en klient i en sådan situation kan være utrolig frustrerende og uværdigt, at det er gruppen, der, om jeg så må sige, behandler én. Jeg tror derfor ikke, at vi på det punkt kan finde den store enighed, og for øvrigt mener jeg, at hele den distriktspsykiatriske diskussion skal vi tage i en anden sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge, om sundhedsministeren har læst SF's forslag, for det er jo en gammel, men dårlig politisk skik at så mistillid eller så en mistanke for at forplumre debatten.

Der står intet i SF's forslag om, at der skal sidde en eller anden gruppe, som skal tage stilling til patientens situation. Der står, at der skal være et tværfagligt team, der skal tage stilling til patientens samlede situation, og som kan repræsentere forskellige behandlingstilbud. Det kan jeg måske ikke få svar på her i dag, fordi sundhedsministeren nok har brug for at gå hjem og læse forslaget, inden hun svarer. Men er det imod nytænkning inden for det danske sundhedsvæsen, at man får et bredere spektrum inden for behandlingen?

Jeg skal ærligt indrømme, at sundhedsministeren intet har udtalt til B.T. om det tværfaglige behandlingsteam. Det, jeg tillader mig at

knytte sammen, er sundhedsministerens i øvrigt positive udtalelse om, at patienterne skal have indflydelse på deres egen behandling, og så behandlingsteamet, men jeg tillægger ikke sundhedsministeren det. Jeg siger bare, at behandlingsteamet repræsenterer en større valgmulighed for patienten, end hvis kun psykiateren er til rådighed for patienten. Det hæfter jeg sammen, men det har sundhedsministeren ikke gjort. Det er undertegnede Carsten Andersen, medlem af Folketinget, som har hæftet det sammen.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det forslag, jeg har fremsat om en ændring af de decentrale klagenævn, har fået tilslutning fra vel næsten alle sider her i Folketinget. Det er også mit indtryk, at vi herved foretager en ændring, der giver mulighed for en bred tilslutning til gennemførelsen af forslaget, og jeg er selvfølgelig glad for, at forslaget er modtaget så godt.

Jeg siger tak til regeringspartierne for deres tilslutning til forslaget som helhed. Det fremgik jo af fru Jette Pors' udtalelser, at CD ikke alene lægger vægt på nu at få en ny lovgivning, men også giver tilslutning til hovedlinjerne i regeringens forslag, og Kristeligt Folkeparti har udtalt sig på lignende måde tidligere.

Med den – forekommer det mig – meget positive tale, der blev holdt af hr. Mogens Elvensø, mener jeg at kunne konstatere, at der er et flertal her i salen for regeringens forslag om en ny lovgivning om psykiatrien, og det er selvfølgelig tilfredsstillende, men jeg vil gerne tilføje med det samme, at det mener jeg ikke på nogen måde bør forhindre, at vi tager nogle af de spørgsmål op, der blev nævnt i særlig grad af fru Lissa Mathiasen. Jeg lagde også mærke til – og det ser jeg meget positivt på – den helt rigtige appel, som fru Lissa Mathiasen kom med, om, at man søger at sikre, at så mange som muligt kan få indflydelse på denne lovgivning, og også det tilsagn, der lå i dette, at man ville medvirke til lovgivningen. Jeg synes, at fru Lissa Mathiasen nævnte områder, som det er naturligt at udvalget, selv om man var langt fremme i gennemgangen i sidste samling, ser nærmere på.

Jeg mener dog ikke, at denne gennemgang bør medføre – det er også et svar til hr. Carsten Andersen – at man reviderer den opfattelse,